

РЕШЕНИЕ

№ 595

гр. Ш, **/**/**** г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – Ш, Х-И СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Жанет М. Христова

при участието на секретаря А.СТ.Т
като разгледа докладваното от Жанет М. Христова Гражданско дело № ****3630100*** по описа за **** година

Предявени са обективно съединени искове по чл.344, ал.1, т.1, т.2 и т.3 от КТ, във връзка с чл.225, ал.1 и ал.2 от КТ.

Производството по настоящото дело е образувано по искова молба от М. Е. Б. с ЕГН ***** с адрес гр.Ш, ул.“С“ № ** ет** ап** срещу „Н с“ ЕАД клон Ш с ЕИК ***** със седалище и адрес на управление гр.Ш, ул.“П“ № **

В исковата молба се сочи, че по силата на сключен между страните трудов договор работила в „Н с“ - клон Ш за времето от **/**/****г. до **/**/****г., като последно заеманата длъжност била „Р 3 А О“. На **/**/****г. ѝ била връчена Заповед за прекратяване на трудово правоотношение № 2/**/**/****г. с правно основание по чл.32** ал.2 от КТ, а именно сключен договор за възлагане на управление на Д Г. Трудовия договор бил прекратен при неспазване на предвиденото 3 месечно предизвестие. Не оспорва, че по щатно разписание длъжността ѝ попадала в категория „ръководители“. Оспорва обаче заповедта, като незаконосъобразна, поради това, че не ѝ било връчено писмено предизвестие, както и да е налице сключен валиден договор за управление, изпълнението по който да е започнало. Оспорва се Договора за възлагане на управление, тъй като наличието на такъв е основание да се прекрати трудовия ѝ договор. Договора за управление бил сключен на основание Правилник, който към момента бил отменен, поради което трябвало да се приеме за обикновен договор за поръчка, поради което за него важат правилата на чл.280 и сл. от ЗЗД. Излага се обстойно минималното съдържание, което следва да има договора за поръчка, сключен с управителя на „Н с“ и което в случая липсва. Затова и Договор за управление № **-* от **/**/**** от **/**/****г. не може да бъде годно правно основание и елемент от фактическия състав за уволнението на служител от ръководството на клона и управителя не е разполагал с правомощията да освобождава

такива служители. Заповед № 2 от **/**/****г. не била мотивирана, което затруднявало защитата ѝ.

За периода от **/**/****г. до **/**/****г. ищцата останала без работа, а за периода от **/**/****г. до **/**/****г. е на по-ниско платена работа. Брутният ѝ фиш за последния месец преди уволнението е за сума от 1887.58 лв. Поради което претендира сума в размер на 471.90 лв. за периода от **/**/****г. до **/**/****г., сума в размер на 665.69 лв. за периода от **/**/****г. до **/**/****г. и сума от 887.58 лв. за периода от **/**/****г. до **/**/****г.

В заключение намира, че уволнението ѝ е незаконосъобразно и следва да се отмени, като бъде възстановена на работата изпълнявана от нея. Поради незаконосъобразното прекратяване на трудовото му правоотношение е останала без работа, поради което претендира и обезщетение по чл.225, ал.1 и ал.2 КТ за периода, през който е останала без работа в общ размер на 2025.17 лв. Така обосновава незаконосъобразност на уволнението и моли за постановяване на положително решение по предявените от нея искиви претенции.

Препис от молбата е изпратен на ответното дружество, като в законоустановения едномесечен срок е постъпил писмен отговор по исковата молба. В отговора се сочи, че исковите са допустими, но се оспорват, както по основание, така и по размер и се моли за тяхното отхвърляне. Сочи се, че първоначално бил сключен трудов договор между страните, като ищцата заемала длъжност „Специалист *****” в направление „л и т“ звено „о“. В следствие били сключени Допълнителни споразумения за увеличаване на възнаграждението ѝ, а с Допълнително споразумение № 69 от **/**/****г. е назначена на „р з“. Счита се, че Заповедта за прекратяване на трудовото правоотношение е правилна и законосъобразна. На **/**/****г. бил сключен договор за управление между изпълнителния Директор на „Н с“ и Д Г, като промените били вписани на **/**/****г. в Търговския регистър. Излагат се правни доводи за правото на работодателя да прекрати трудовото правоотношение на основания по чл.328 от КТ, което е негово субективно преобразуващо право. Сочи се, че изпълнението на договорът за управление е започнато, като не са изтекли 9 месеца от тогава. Същевременно ищцата попада в ръководните длъжности на предприятието. Така също работодателят не е длъжен да отправи писмено предизвестие и това не води до незаконосъобразност на уволнението. Оспорват се и твърденията, че договорът за управление бил обикновен договор за поръчка и е сключен съгласно ТЗ. Опровергават се и останалите правни доводи, изложени в исковата молба. В заключение се прави изводът, че договорът за управление е сключен в предвидената писмена форма с компетентния изпълнителен директор на „Н с“. Предвид на това се моли за отхвърляне на главния иск за отмяна на уволнението, като незаконосъобразно и поради акцесорността на останалите претенции, то същите се явяват неоснователни.

В съдебно заседание ищцата се явява лично, заедно с адв. Кузманов от ШАК, като се поддържа исковата молба. В първото по делото заседание се прави искане за увеличаване размера на исковите по чл.225, ал.1 и ал.2 от КТ, съобразно размерът по установеното от заключението по назначената съдебно-счетоводна експертиза. Съдът е допуснал изменение размера на иска чрез увеличаването му от 2025.17 лв. на 6258.72 лв. В хода на съдебните

прения се моли за постановяване на положително решение по делото и присъждането на разноски и се представят писмени бележки по делото.

В съдебно заседание за ответното дружество се явява адв. Диана Колева от ШАК, която поддържа писмения отговор. Предявява се възражение за прихващане между изплатеното от работодателя обезщетение при прекратяване на трудовото правоотношение в размер на 5662.74 лв. с претенциите на ищцата по чл.225, ал.1 и ал.2 от КТ. Съдът се е произнесъл по направеното възражение за прихващане в съдебно заседание, като не е приел същото за разглеждане в производството, поради преклудирането му. В хода по същество се представя писмена защита и се моли за отхвърлянето на исковете.

От събраните по делото доказателства се прие за установено от фактическа страна следното:

Страните по делото не спорят, а и от доказателствата по него се установява, че същите били в трудово правоотношение по силата на сключен трудов договор № 18/**/**/****г., като ищцата заемала длъжността “специалист ****” в направление „л и а“, звено „о“ с място на работа “Н с“ ЕАД – клон Ш. Между страните имало сключени последващи Допълнителни споразумения, като с Допълнително споразумение № 186 от **/**/****г. ищцата е назначена на длъжност „Ръководител направление“ на направлението „л и а“ в ответното дружество, считано от **/**/****г.

Представена е длъжностната характеристика на длъжността „ръководител направление л и а“, както и трудовото досие на ищцата в цялост.

На **/**/****г. бил сключен Договор за възлагане управлението на „Н с“ ЕАД – клон Ш с № **-**-* от **/**/****г. между представляващия „Н с“ ЕАД и Д С Г. В чл.4 от договора били изброени изрично задълженията на управителя на клона, които принципала му възлагал, като в чл.4.1 се сочило, че в двуседмичен срок от подписването му управителят следва да представи за утвърждаване от доверителя на проект за управление и бизнес-програмата на клона, съдържаща конкретни икономически показатели. В чл.5 били изброени правата на управителя съгласно договора за възлагане, като в чл.5, т.5 е посочено правото да определя и предлага за утвърждаване от доверителя, организационна и управленска структура на клона, а чл.5, ал.7 - фигурира правото да сключва, изменя и прекратява трудовите договори на персонала на клона, да определя трудови възнаграждения, да налага дисциплинарни наказания и други. При неизпълнение на договора управителя дължал обезщетение за преките и непосредствени вреди причинени от него, а в чл.19 от договора за виновното му поведение при влошаване на икономическото състояние на клона дължал три месечни възнаграждения.

Със Заповед № 2 от **/**/****г. управителя на клона прекратил трудовото правоотношение с ищцата, поради сключване на договор за възлагане на управлението, считано от **/**/****г. В Заповедта било определено да се изплати обезщетение на неизползвания размер на платения годишен отпуск за ****г. от два дена и обезщетение за неспазено предизвестие в размер на три брутни трудови възнаграждения.

По делото е представен бизнес план за развитие дейността на „Н с“ ЕАД С – клон Ш, като ВиК оператор за периода от ****г. до ****г. От Решение № **-**-** от **-**-****г. на Комисия за енергийно и водно регулиране бил одобрен бизнес плана за развитие на дружеството за доставяне вода на друг ВиК оператор за периода с начало **/****г.

Видно от писмо до доверителя „Н с“ ЕАД с вх.№ АД***** от **/**/****г., управителя на „Н с“ ЕАД – клон Ш изпратил коригиран вариант на бизнес план за развитие на дейността на клона за периода ****-**** година, като се представя и бизнес – плана в цялост. Представена е и Бизнес – програма, входирана в дружеството – доверител, както и бална оценка за първото тримесечие на ****г. изх.№ РД-08-198 от **/****г. Представя се и декларация от **-****г., изхождаща от управителя на клона, в която се декларира, че същият е запознат с бизнес плана от ****-****г. и внесения за одобрение бизнес план за периода ****г.-****г.

Видно от копие на трудова книжка на ищцата, представено и на виждане, като се установява, че същата след уволнението е полагала труд при друг работодател – „Автоизотен“ ООД в периода от **/**/****г. – **/****г. Ищцата има регистрация в „Бюрото по труда“ – Ш от **/****г.

По делото са събрани гласни доказателства, чрез разпита на свид. Н Д Н, чиито показания съдът кредитира, отчитайки служебната му зависимост с ответника по делото, при когото същият е служител. В разпита си свидетелят разяснява методиката при изготвяне на бизнес – планове на дружеството, както и неговото участие в процеса. Изготвения за периода ****-****г. бизнес-план бил изпратен в централното управление на „Н с“ ЕАД, като към момента не е утвърден от КЕВР. Срокът, в който бил изпратен от предходния управител на „Н с“ – клон В е октомври ****г. След встъпването в длъжност на новия управител са направени корекции, изпратени през февруари ****г.

За изясняване на фактическата обстановка по делото е изготвено заключение по назначената съдебно-счетоводна експертиза, което не е оспорено от страните и се кредитира от съда, като пълно, обосновано и компетентно дадено. Вещото лице заключава, че размерът на брутното трудово възнаграждение на ищцата преди прекратяване на трудовия договор бил 1 887.58 лв. Размерът на обезщетението за времето, през което ищцата е останала без работа, поради уволнението и е заемала по-ниско платена работа е в размер на 2 086.95 лв.

Въз основа на горната фактическа обстановка и преценените доказателства в цялост и поотделно, съдът прави следните правни изводи: За законността на уволнението по чл.32** ал.2 от КТ е необходимо работодателят да е предприятие по смисъла на § 1, т.2 от Допълнителните разпоредби на Кодекса на труда (КТ); лицето, чийто трудов договор се прекратява да е лице от ръководството на предприятието по смисъла на § 1, т.3 от ДР на КТ и управляващия предприятието да е упражнил потестативното си право в 9-месечен срок от започване изпълнението на новия договор за управление.

В настоящия случай страните не спорят, че са налице първите две предпоставки, а именно, че работодателят е учреждение, в което се полага наемен труд, както и че ищцата е

заемала ръководна длъжност там. За пълнота следва да се изложи, че не наименованието на длъжността заемана от ищцата е определящо, а възложените на същата функции. От представената по делото длъжностна характеристика (лист 93 от делото) е видно, че основните функции и задължения на ищцата са свързани с ръководството, организацията и контрола на трудовата дейност в отдела, поради което съдът намира, че ищцата е заемала ръководна длъжност в ответното дружество.

По отношение на спорния въпрос дали договор за управление, изпълнението по който да е започнало към момента на уволнението, тъй като не са били налице бизнес план и задачи, които управителят да е започнал за изпълнява, съдът намира следното: Съдебната практика е непротиворечива, че всеки договор за управление следва да съдържа бизнес задача с конкретни икономически показатели, които управляващият предприятието трябва да постигне, а именно производителност, рентабилност, обем на оборота, печалби, поддържане на определен брой работни места, финансови задължения и инвестиции, а въз основа на бизнес задачата, управляващият е длъжен да разработи бизнес програма, която да предложи и следва да изпълни по време на действие на договора. Освен това възнаграждението му следва да е обвързано от постигнатите финансови резултати, като при неизпълнение на програмата той носи икономическа отговорност. В този смисъл Решение № 117 от 30.04.2015 г. на ВКС по гр. д. № 5537/2014 г., IV г. о., ГК; Решение № 101 от 8.03.2012 г. на ВКС по гр. д. № 728/2011 г., IV г. о., ГК. В конкретния случай по делото са налице доказателства за изготвен бизнес – план за действието на предприятието за периода от ****_****г., като в изпълнение на договора управителят представил на доверителя и анализи и разчети, както и баласт за предходните месеца. Действително бизнес плана на клона на „Н с“ бил изготвен и изпратен за утвърждаване в „Н с“ ЕАД – С няколко дена по-късно от уговорения от страните двуседмичен срок, видно от изходящия номер посочен в писмото (лист 214 от делото). Това обаче не означава, че договорът за управление не е действал към момента на уволнението. Разпоредбата на чл.32** ал.2 от КТ не изисква към момента на уволнението да е налице бизнес задача, изпълнението по което е започнало, а поставя като условие към релевантния момент да е имало сключен договор за управление. Съдът намира, че началото на изпълнението на договора за управление е датата, от която новия управител е започнал да изпълнява задълженията си по договора. В договора е вписано, че същият влиза в сила от **/**/****г., поради което и към момента на уволнението на ищцата – **/**/****г. не са изтекли девет месеца от започване на изпълнението му. В този смисъл възражението на ищцата, че липсата на изготвен и утвърден бизнес план към момента на уволнението е неоснователно, тъй като този въпрос е ирелевантен. Следва да се отбележи също, че висяща процедура по административно одобрение на бизнес – плана не е пречка за текущото му прилагане. Същевременно при влошаване икономическото състояние на клона, управителят възстановява три месечни възнаграждения договора (чл.19, т.2 от договора) или постигането на резултатите по бизнес – плана са обвързани с конкретни отговорности на управителя. В тази връзка възраженията на ищцата, че при неизпълнение на плана управителят не носи пряка финансова отговорност е неоснователно.

От друга страна дори и да няма действащ нов бизнес план към момента на уволнение, то е действал предходен за развитие на дейността на „Н с“ ЕАД за периода ****.****г., който е бил утвърден с Решение № **_**_** от **_**_.****г. При липсата на действащ план, новият управител е ангажиран с постигането на икономически показатели по приетия и действащ финансов план на предприятието, като без правно значение по чие предложение е приет бизнес плана и дали той се съдържа в самия договор или в други документи. В този смисъл е Решение № 144 от 04.07.2019г. на ВКС по гр.д. № **0/2018г., IV г.о., Решение № 162 от 26.06.****г. на ВКС по гр.д. № 4477/2016г., IV г.о., Решение № 259 от 20.12.****г. по гр.д. № 1**/****г., IV г.о., Решение № 261 от 30.10.2018г. по гр.д. № 593/****г. IVг.о. Съгласно Решение № 230 от 08.06.2015г. на ВКС по г.д. № 346/2015г., IV г.о. достатъчно условие е предходния план да е бил известен и приет от новия управител. В настоящия случай, новият управител Д С Г е декларирал на **/**/****г., че е запознат и приема да изпълнява бизнес плана за ****.****г. и внесения за одобрение бизнес план за периода ****-****г. Декларацията е оспорена от ищцата, тъй като заверката в същата „вярно с оригинала“ не е ясно от кого е положена. Съдът намира същото за неоснователно, тъй като презумпцията на чл.183, ал. 1 от ГПК заверката да е поставена от страната не е оборена по делото, а така също не е направено и искане за представяне на оригинала от оспорващата страна.

Твърдението на ищцата, че поради отмяната на Постановление № 85 от **/**/****г., то договорот за управление е сключен като обикновен договор за поръчка, се възприема от съда дотолкова, доколкото всеки договор за управление притежава характеристиките на договор за поръчка. Разпоредбите обаче на договора за поръчка нямат императивен характер, а конкретното съдържание зависи от интереса на принципала. В случая страните са постигнали съгласието по клаузите по договора, за което управителя при неизпълнение носи лична финансова отговорност.

Възражението, че заповедта за уволнение не е мотивирана не се възприема от съда, тъй като в нея е посочено основаниято на което се налага, а именно договор за управление. Въпрос на работодателска отговорност е изграждането на различна структура в предприятието, след приемането на новия мандат от управителя, като възможността за сформирание на новия екип. Неотнорми са и доводите, наведени от ищцата за това, че невръчването на предизвестие на ищцата във връзка с прекратяване действието на трудовия й договор да влияе на законността на уволнението й. Неспазването на срока на предизвестие има значение единствено относно дължимостта на обезщетението за неспазен срок на предизвестие, но по никакъв начин не се отразява на законността на уволнението. В този смисъл Решение № 873 от 18.01.2011 г. по гр. д. № 1757/2009 г., ВКС, IV г.о., Решение № 106 от 30.03.2015 г. по гр. д. № 5857/2014 г., ВКС, IV г.о., Решение № 94 от 01.07.2013 г. по гр. д. № 1301/2012 г., ВКС, III г.о. В случая работодателят е приел да изплати на ищцата полагащото й се обезщетение, каквато възможност е предвидена в разпоредбата на чл.220 от КТ.

Поради изложеното, съдът намира, че доколкото оспорваното от страна на ищеца

уволнение е било законно, то искът с правно основание чл.344, ал.1 т.1 от КТ за отмяна, като незаконосъобразна на Заповед № 2 от **/**/****г. за прекратяване на трудов договор № 18/**/**/**** г. и отмяната на уволнение, извършено със същата заповед е неоснователен и следва да бъде отхвърлен.

Доколкото исковете с правно основание чл.344, ал.1, т.2 и т.3 от КТ за възстановяване на ищеца на заеманата до уволнението длъжност и за обезщетение за оставане без работа са обусловени от уважаването на иска за признаване на незаконосъобразността на уволнението и предвид отрицателния изход на този иск с правно основание чл.344, ал.1, т.1 от КТ, съдът намира, че следва да бъдат отхвърлени и последните две иски претенции.

Настоящото производство е трудово, а съгласно разпоредбата на чл.**9 от КТ производството по трудови дела е безплатно за работниците и служителите и същите не заплащат такси и разноски по производството, то ищецът, въпреки че предявените от него искове са отхвърлени не дължи заплащане на държавна такса и разноски по делото. Същите следва да останат за сметка на държавата. В същото време обаче безплатността на производството за работника и служителя се отнася до задължението му за заплащане на такси и разноски към съда, но тя не го освобождава от отговорността за разноските, направени от другата страна по делото, когато тя е спечелила делото и е била защитавана от адвокат, какъвто е настоящия случай. Поради изложеното и на основание чл.7** ал.8 от ГПК ищецът следва да бъде осъден да заплати на ответното дружество сумата от 1320 лв. с ДДС, представляваща направени разноски за адвокатско възнаграждение, съгласно представен списък и пълномощно.

Водим от горното и на основание чл.** от ГПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от М. Е. Б. с ЕГН ***** с адрес гр.Ш, ул.“С“ № ** ет** ап** срещу „Н с“ ЕАД клон Ш с ЕИК ***** със седалище и адрес на управление гр.Ш, ул.“П“ № 1 иск с правно основание чл.344, ал.1, т.1 от КТ за признаване за незаконно и отмяната на уволнение, извършено със Заповед № 2 от **/**/****г., като неоснователен.

ОТХВЪРЛЯ предявения от М. Е. Б. с ЕГН ***** срещу „Н с“ ЕАД клон Ш с ЕИК ***** иск с правно основание чл.344, ал.1, т.2 от КТ за възстановяване на заеманата преди уволнението длъжност, като неоснователен.

ОТХВЪРЛЯ предявения от М. Е. Б. с ЕГН ***** с срещу „Н с“ ЕАД клон Ш с ЕИК ***** иск с правно основание чл.344, ал.1, т.3 от КТ, във вр. с чл.225, ал.1 и 2 от КТ за заплащане на обезщетение за времето, през което е останала без работа, както и за времето през което е работила на по-ниско платена работа, като неоснователен.

ОСЪЖДА М. Е. Б. с ЕГН ***** с адрес гр.Ш, ул.”*****” № *** да заплати на „Н с“ ЕАД клон Ш с ЕИК ***** сумата от 1320 лв. (хиляда триста и двадесет

лева), представляваща направените от тяхна страна разноси за адвокатско възнаграждение, съгласно пълномощно.

Останалите разноси по делото остават за сметка на държавата.

Решението подлежи на обжалване пред Шски окръжен съд в двуседмичен срок от датата на обявяването му на страните - 02.08.***г.

Съдия при Районен съд – Ш: _____